

F. t. beslutn. vedr. økonomiske zoner ved landegrænsen

Forslaget flytter så at sige afgiftsgrænsen lidt nordpå – med det resultat, at masser af afgiftskroner ryger i den danske statskasse i stedet for i den tyske.

Nærværende forslag løser selvsagt ikke det molbo-
agtige problem med dansk trafik ned til grænsen og tilbage igen, men det sikrer i det mindste, at den fortsatte grænsehandel vil give indtægter til den danske statskasse (og ikke til den tyske). Skulle man helt løse »molboproblemet«, kræver det afgiftsnedsettelse i hele Danmark. Det vil imidlertid – i modsætning til nærværende forslag – medføre meget store indtægts-
tab for den danske stat og dermed efter 1. januar 2004 få mærkbare konsekvenser for det offentlige service-
niveau.

Med nærværende forslag undgår man en generel sænkning af afgifterne på øl, vin, spiritus og cigaretter med de skadelige konsekvenser, dette kan få for folke-
sundheden – i form af mere drikkeri og rygeri.

Skatteministeriet fremlagde den 30. november 2000 »Rapport om grænsehandel 2000«. Det fremgår heraf, at grænsehandelen mellem Danmark og Tyskland nu er i tysk favør med ca. 2,4 mia. kr. Rapporten belyser ganske godt hele grænsehandelsproblematikken.

Forslaget med at etablere særlige økonomiske af-
giftszoner i Danmark er naturligvis utraditionelt, men er hverken i strid med den danske grundlov eller uforenelig med dansk EU-medlemskab. Således eksisterer der allerede i dag specielle områder, der er omfattet af EU-landenes nationale områder, men som (efter 6. momsdirektiv) ikke betragtes som en del af landenes momsområder. Det drejer sig for Storbritanniens vedkommende om Jersey, Guernsey, Alderney og Sark. For Frankrigs vedkommende drejer det sig om de oversøiske departementer Fransk Guyana, Marti-
nique, Guadeloupe og Réunion. For Grækenlands vedkommende bjerget Athos. I Italien er Livigno, Campione d'Italia og Luganosøens nationale farvande omfattet af afgiftsmæssige særbestemmelser. I Spanien har Ceuta, Melilla og samtlige De Kanariske Øer en afgiftsmæssig særstatus, og for Tysklands vedkom-

mende har øen Helgoland og området Büsingen særstatus på afgiftsområdet. Ålandøerne har en afgiftsmæssig særstatus i forhold til Finland. Andorra, Gibraltar, San Marino og Vatikanstaten har også afgiftsmæssig særstatus, men er i modsætning til ovennævnte områder slet ikke omfattet af EU-traktaten. Østrig har en særordning, hvorefter der i kommunerne Jung-
holz og Mittelberg kan anvendes en momsats, som er mindre end den sats, der anvendes i resten af Østrig, dog ikke under 15 pct. Tilsvarende kan der i Portugal for Azorerne og Maderia anvendes afgiftssatser, der er lavere end satserne for det kontinentale område. Tillige gælder en række særordninger inden for EU med hensyn til punktafgifter.

Der findes således allerede i dag en lang række små områder i EU-landene – eller med tilknytning til EU-landene – som har en anerkendt afgiftsmæssig særstatus.

Det er tidligere forekommet, at Danmark af EU har fået accept af en ordning, hvor en mindre del af det danske landområde har fået skattemæssig særbehandling. Med lov nr. 1031 af 19. december 1992 om ændring af etableringskontoloven og investeringsfor-
eningsloven blev der således givet nogle specifikke skattelempelser for Bornholm. Loven ændrede etableringskontoloven og investeringsfondsloven således, at etableringskonto- og investeringsfondsmidler kunne hæves uden opfyldelse af arbejdskravet til forlods afskrivning for indkomståret 1993 på erhvervsbygninger m.v. og driftsmidler, der anvendes på Bornholm. Ved loven blev samtidig ophævet etableringsgrænsen i etableringskontoloven ved anvendelse af etableringskontomidler på Bornholm i lovens virkningsperiode. Det fremgik af det pågældende lovforslags (L 123, 1991-92) bemærkninger, at forslaget ansås for statsstøtte i relation til EF's statsstøtteregler, og at loven derfor skulle notificeres for EF-Kommissionen, før den kunne træde i kraft. Kommissionen godkendte efterfølgende loven.